

Arrest

nr. 186 452 van 4 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U woonde heel uw leven in het dorp Fatehabad in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar.

Volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kende u na de dood van uw neef en de ontvoering van uw broer, beide actief bij het nationale leger, problemen met de Taliban. U werd telefonisch gecontacteerd door leden van de Taliban met de eis hen te vervoegen. Indien u dit zou weigeren zou u hetzelfde lot beschoren zijn als uw neef en uw broer. Enkele dagen later kreeg uw moeder 's nachts bezoek van 4 taliban die naar u informeerden en het huis doorzochten. De volgende

ochtend bespraken uw moeder en oom deze problemen en besloten ze dat u Afghanistan diende te verlaten.

U reisde naar België waar u op 3 september 2015 aankwam. U diende een asielaanvraag in op 4 september 2015.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de Taliban indien u zich niet bij hen aansluit.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara neer.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 23 september 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbrengt is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De bewijswaarde van het identiteitsdocument dat u voorlegt wordt verder ondergraven door de vaststelling dat er ernstige vragen kunnen worden geplaatst bij de herkomst ervan. U legde wat dit betreft immers tegenstrijdige verklaringen af. Zo liet u in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) noteren nooit een taskara te hebben gehad. In de vragenlijst van het CGVS, echter, verklaart u dat u uw taskara heeft achtergelaten in Afghanistan om dan ten slotte op het CGVS het betreffende document alsnog voor te leggen, beweerde dat u uw taskara gedurende uw hele reis naar België op zak had (gehoorverslag CGVS, p.10).

Vervolgens dient er te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Evenmin kan er geloof worden gehecht aan uw omschrijving van uw levensomstandigheden voor uw aankomst in België. Deze elementen zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere

verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS mag van u bovendien correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken.

Er moet worden vastgesteld dat de verklaringen die u voor de verschillende asielinstanties aflegde met betrekking tot uw levensomstandigheden, het netwerk waarover u in Afghanistan kan beschikken en uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België geenszins overtuigen.

Zo dient te worden vastgesteld dat de verklaringen met betrekking tot uw dagelijks leven uiterst beknopt, weinig doorleefd en op sommige punten tegenstrijdig zijn. Gevraagd om een dag te omschrijven uit de periode voor uw tewerkstelling komt u niet verder dan de verklaring dat u af en toe inkopen deed met uw moeder en verder de hele dag thuis bleef. Als u wordt aangespoord om meer informatie te geven over uw leven tot u op uw vijftiende of zestiende ging werken en u wordt gevraagd om een dag in uw leven in die periode te omschrijven, komt u niet verder dan opnieuw te verwijzen naar de inkopen die u deed (gehoorverslag CGVS, p.6.). Wanneer er op een later tijdstip gevraagd wordt wat u, naast winkelen, verder deed om uw dagen te vullen antwoordt u wederom bijzonder summier dat u thuis bleef (gehoorverslag CGVS, p.12). Gezien u tot uw 15de of 16de levensjaar geen verplichtingen had als kostwinner en tevens niet schoolgaand was, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u meer kan vertellen over het dorpsleven en uw vrije tijd als kind en adolescent.

Uw verklaringen over de periode nadien overtuigen al evenmin. Gevraagd naar uw beroep verklaart u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u als landbouwer werkte op uw eigen land (Verklaring DVZ, punt 12) terwijl u op het CGVS verklaart dat u werkte in de bouwsector. Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheid ontkent u formeel deze verklaring te hebben afgelegd (gehoorverslag CGVS, p.23). Uit het verslag van uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter dat het u in het Dari werd voorgelezen en dat u het voor goedkeuring ondertekende. Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen volstaat dan ook niet om geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Uw omschrijving van uw activiteiten in de bouwsector is bovendien niet aannemelijk. U stelt hierover dat u enkel actief was in uw eigen dorp omdat uw moeder werk buiten het dorp niet toeliet omwille van de problemen die u en uw familie kenden met de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat uw moeder tot een dergelijke veiligheidsmaatregel zou overgaan is weinig aannemelijk in het licht van uw verdere bewering dat de Taliban wist waar u woonde (gehoorverslag CGVS p.14). De Taliban was bijgevolg op elk moment in de mogelijkheid om u op te zoeken zodat activiteiten buiten uw dorp geen bijkomende risico's dienden in te houden. Gevraagd naar de reden waarom u er dan alsnog voor koos om enkel in uw eigen dorp te werken geeft u vreemd genoeg aan dat er overdag geen probleem was (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd waarom het dan wel een probleem was om overdag buiten uw dorp te werken, antwoordt u naast de kwestie dat u niet op verafgelegen plaatsen werkte (gehoorverslag CGVS, p.14).

Ook aan uw verklaringen inzake uw familiale omstandigheden kan maar weinig geloof worden gehecht na uw verklaringen voor het CGVS. Wat betreft uw vader moet immers worden vastgesteld dat u pas naar aanleiding van het gehoor voor de Commissaris-generaal voor het eerste melding maakte van het overlijden van uw vader drie of vier jaar geleden (gehoorverslag CGVS, p.5). In de fiche NBMV, noch in de vragenlijst van het CGVS vermeldt u dit gegeven.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw levensomstandigheden in uw land van herkomst bijkomend ondergraven door uw bijzonder vage omschrijving van het beroep van uw oudste broer. Zo blijkt u niet spontaan verklaringen te kunnen afleggen over zijn functie bij de overheid en zijn stationering (gehoorverslag CGVS, p. 17 en p.20). Gevraagd naar gesprekken met en over uw broer binnen de familie stelt u dat uw familie hier niet over sprak en dat hij niet over zijn werk vertelde (gehoorverslag CGVS, p.20). Dit is vreemd gezien u verklaart dat uw problemen met de Taliban begonnen zijn toen uw broer voor het nationale leger ging werken en er dus redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u beter op de hoogte bent van zijn verblijf en zijn functie bij de overheid.

Daarenboven verklaart u dat uw vader reeds overleden was op het moment dat uw broer bij de overheid aan de slag ging en stelt u bijkomend dat u zelf nog niet werkte (gehoorverslag CGVS, p. 12). Als lid van een familie die al dan niet volledig afhankelijk was van het inkomen van uw broer kan er tevens redelijkerwijze verwacht worden meer op de hoogte te zijn van diens activiteiten.

Op basis van het bovenstaande moet worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt uw levensomstandigheden in uw land van herkomst.

Verder overtuigen ook uw verklaringen inzake uw beweerde regio van herkomst niet. Wat dit betreft moet vooreerst worden gewezen op tegenstrijdigheden die kunnen worden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen inzake uw woonplaatsen. Zo staat in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (verder NBMV) aangeven dat u samen met uw moeder en drie broers in Kaboel verbleef (fiche NBMV, p.3), terwijl u op het CGVS beweert dat u met uw gezin in Fatehabad woonde (gehoorverslag CGVS, p.4-5). Voorts vermeldt de fiche NBMV dat u nooit bij uw vader gewoond heeft en hij in Angurbagh verbleef samen met uw stiefbroer (fiche NBMV, p.3) terwijl u op het CGVS verklaart dat uw vader in Fatehabad verbleef tot aan zijn overlijden (gehoorverslag CGVS, p.20). Geconfronteerd met deze vaststellingen komt u niet verder dan het louter ontkennen van hetgeen u in de fiche NBMV liet noteren (gehoorverslag CGVS, p.22).

Voorts kan u geen spontane verklaringen afleggen over de laatste presidentsverkiezingen, evenmin kan u het zich herinneren dat hierover gesproken werd (gehoorverslag CGVS, p.9). Dit is bijzonder vreemd gezien de laatste presidentsverkiezingen dateren van 2014 en u volgens de resultaten van het medisch onderzoek naar uw leeftijd op dat ogenblik tussen 16 en 17 jaar moet zijn geweest. Zelfs van een persoon die verklaart ongeschoold te zijn kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen met betrekking tot dergelijke gebeurtenissen. Dit des te meer gezien de geladen sfeer die volgens informatie van het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, gepaard ging met de verkiezingen door de dreiging van de Taliban. Nog met betrekking tot de verkiezingen stelt u te denken dat men in Fatehabad niet kon gaan stemmen (gehoorverslag CGVS, p.18), terwijl uit de bij het administratieve dossier gevoegde informatie blijkt dat er op twee locaties kon gestemd worden in Fatehabad en dat er 1039 mensen stemden. Verder doet uw verklaring inzake de clinic in Fatehabad verdere vragen rijzen over uw vermeende herkomst. Zo ontkent u namelijk, in strijd met informatie van het Commissariaat-generaal, dat er een clinic aanwezig is in Fatehabad (gehoorverslag CGVS, p. 18).

Uw gebrek aan kennis inzake bekende personen uit uw regio doet bijkomende vragen rijzen. Zo slaagt u er niet in om, behoudens deze van enkele lokale dorpsouderen, een naam te noemen van een bekend persoon, actief in uw regio of daarbuiten (gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of u wat kan vertellen over Hadji Zahir geeft u te kennen dat u hier niets van weet (gehoorverslag CGVS, p.9.). Dit is vreemd, gezien Hadji Zahir, volgens informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, niet enkel een bekend en machtig policus is in Nangarhar maar tevens ook de zoon van gewezen vice-president Hadji Qadir en de neef van de vermoorde mujahedin strijder Abdul Haq. Uit informatie blijkt overigens dat Hadji Zahir een grote gezinswoning heeft in Surkhrod, een dorp dat u zelf spontaan aanhaalt bij uw wegbeschrijving naar Jalalabad (gehoorverslag CGVS, p.7) en u dus welbekend is.

Nog vreemder is uw erg beperkte kennis over de Taliban. Zo slaagt u er in namen te noemen van belangrijke of bekende Taliban noch bent u in staat om wat te vertellen over de opkomst van de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 21). Voorts legt u enkel zeer vage verklaringen af over incidenten met de Taliban in uw regio. Gevraagd naar dergelijke gebeurtenissen in uw regio verklaart u zeer summier dat er in uw dorp werkers op het veld werden gedood en ontvoerd door de Taliban. Wanneer het CGVS u vervolgens vraagt wanneer dit incident plaats vond, slaagt u er niet in deze gebeurtenis te situeren in de tijd (gehoorverslag CGVS, p.8). Het feit dat u slechts één incident aanhaalt en slechts vaag kan aangeven was er precies gebeurde is overigens bijzonder vreemd gezien dergelijke incidenten een directe invloed hadden op uw persoonlijke veiligheidssituatie, des te meer omdat uw broer bij de veiligheidsdiensten werkte en u zelf ook gevisieerd werd door de Taliban. Tot slot dient nog te worden aangehaald dat u er niet in slaagt om de zomermaanden op te noemen, hetgeen de twijfel inzake uw vermeende afkomst nog bijkomend versterkt (gehoorverslag CGVS, p.19).

Na voorgaande vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw regio van herkomst, de omstandigheden waarin u in uw land van herkomst leefde en het netwerk waarover u er beschikte. Wanneer u, na de bevraging over uw regio door het Commissariaat-generaal,

geconfronteerd wordt met de aanwezige onzekerheid over uw daadwerkelijke herkomst antwoordt u dat u er bent en vraagt u om vragen te stellen over uw dorp. Gezien de bovenstaande confrontatie gebaseerd is op voorgaande grondige bevraging tijdens het interview kan uw antwoord en uw vraag geenszins uw geloofwaardigheid herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Surkhrod gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Surkhrod heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde document wijzigt voorgaande vaststellingen in geen geval. Dit gezien de bovenvermelde geconstateerde tegenstrijdigheden inzake uw taskara (zie supra) en gezien eveneens uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p.2). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht

biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en onder welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen en het feit dat u nog overleg pleegde met uw advocaat, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van “artikel 3 EVRM, artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag, Artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in art. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor

haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 23 september 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbrengt is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De bewijswaarde van het identiteitsdocument dat u voorlegt wordt verder ondergraven door de vaststelling dat er ernstige vragen kunnen worden geplaatst bij de herkomst ervan. U legde wat dit betreft immers tegenstrijdige verklaringen af. Zo liet u in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) noteren nooit een taskara te hebben gehad. In de vragenlijst van het CGVS, echter, verklaart u dat u uw taskara heeft achtergelaten in Afghanistan om dan ten slotte op het CGVS het betreffende document alsnog voor te leggen, beweerde dat u uw taskara gedurende uw hele reis naar België op zak had (gehoorverslag CGVS, p.10).

Vervolgens dient er te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Evenmin kan er geloof worden gehecht aan uw omschrijving van uw levensomstandigheden voor uw aankomst in België. Deze elementen zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige

schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS mag van u bovendien correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken.

Er moet worden vastgesteld dat de verklaringen die u voor de verschillende asielinstanties aflegde met betrekking tot uw levensomstandigheden, het netwerk waarover u in Afghanistan kan beschikken en uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België geenszins overtuigen.

Zo dient te worden vastgesteld dat de verklaringen met betrekking tot uw dagelijks leven uiterst beknopt, weinig doorleefd en op sommige punten tegenstrijdig zijn. Gevraagd om een dag te omschrijven uit de periode voor uw tewerkstelling komt u niet verder dan de verklaring dat u af en toe inkopen deed met uw moeder en verder de hele dag thuis bleef. Als u wordt aangespoord om meer informatie te geven over uw leven tot u op uw vijftiende of zestiende ging werken en u wordt gevraagd om een dag in uw leven in die periode te omschrijven, komt u niet verder dan opnieuw te verwijzen naar de inkopen die u deed (gehoorverslag CGVS, p.6.). Wanneer er op een later tijdstip gevraagd wordt wat u, naast winkelen, verder deed om uw dagen te vullen antwoordt u wederom bijzonder summier dat u thuis bleef (gehoorverslag CGVS, p.12). Gezien u tot uw 15de of 16de levensjaar geen verplichtingen had als kostwinner en tevens niet schoolgaand was, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u meer kan vertellen over het dorpsleven en uw vrije tijd als kind en adolescent.

Uw verklaringen over de periode nadien overtuigen al evenmin. Gevraagd naar uw beroep verklaart u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u als landbouwer werkte op uw eigen land (Verklaring DVZ, punt 12) terwijl u op het CGVS verklaart dat u werkte in de bouwsector. Bij confrontatie met deze tegenstrijdigheid ontkent u formeel deze verklaring te hebben afgelegd (gehoorverslag CGVS, p.23). Uit het verslag van uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter dat het u in het Dari werd voorgelezen en dat u het voor goedkeuring ondertekende. Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen volstaat dan ook niet om geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Uw omschrijving van uw activiteiten in de bouwsector is bovendien niet aannemelijk. U stelt hierover dat u enkel actief was in uw eigen dorp omdat uw moeder werk buiten het dorp niet toeliet omwille van de problemen die u en uw familie kenden met de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat uw moeder tot een dergelijke veiligheidsmaatregel zou overgaan is weinig aannemelijk in het licht van uw verdere bewering dat de Taliban wist waar u woonde (gehoorverslag CGVS p.14). De Taliban was bijgevolg op elk moment in de mogelijkheid om u op te zoeken zodat activiteiten buiten uw dorp geen bijkomende risico's dienden in te houden. Gevraagd naar de reden waarom u er dan alsnog voor koos om enkel in uw eigen dorp te werken geeft u vreemd genoeg aan dat er overdag geen probleem was (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd waarom het dan wel een probleem was om overdag buiten uw dorp te werken, antwoordt u naast de kwestie dat u niet op verafgelegen plaatsen werkte (gehoorverslag CGVS, p.14).

Ook aan uw verklaringen inzake uw familiale omstandigheden kan maar weinig geloof worden gehecht na uw verklaringen voor het CGVS. Wat betreft uw vader moet immers worden vastgesteld dat u pas naar aanleiding van het gehoor voor de Commissaris-generaal voor het eerste melding maakte van het overlijden van uw vader drie of vier jaar geleden (gehoorverslag CGVS, p.5). In de fiche NBMV, noch in de vragenlijst van het CGVS vermeldt u dit gegeven.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw levensomstandigheden in uw land van herkomst bijkomend ondergraven door uw bijzonder vage omschrijving van het beroep van uw oudste broer. Zo blijkt u niet spontaan verklaringen te kunnen afleggen over zijn functie bij de overheid en zijn stationering (gehoorverslag CGVS, p. 17 en p.20). Gevraagd naar gesprekken met en over uw broer binnen de familie stelt u dat uw familie hier niet over sprak en dat hij niet over zijn werk vertelde (gehoorverslag CGVS, p.20). Dit is vreemd gezien u verklaart dat uw problemen met de Taliban begonnen zijn toen uw broer voor het nationale leger ging werken en er dus redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u beter op de hoogte bent van zijn verblijf en zijn functie bij de overheid. Daarenboven verklaart u dat uw vader reeds overleden was op het moment dat uw broer bij de overheid aan de slag ging en stelt u bijkomend dat u zelf nog niet werkte (gehoorverslag CGVS, p. 12). Als lid

van een familie die al dan niet volledig afhankelijk was van het inkomen van uw broer kan er tevens redelijkerwijze verwacht worden meer op de hoogte te zijn van diens activiteiten.

Op basis van het bovenstaande moet worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt uw levensomstandigheden in uw land van herkomst.

Verder overtuigen ook uw verklaringen inzake uw beweerde regio van herkomst niet. Wat dit betreft moet vooreerst worden gewezen op tegenstrijdigheden die kunnen worden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen inzake uw woonplaatsen. Zo staat in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (verder NBMV) aangeven dat u samen met uw moeder en drie broers in Kaboel verbleef (fiche NBMV, p.3), terwijl u op het CGVS beweert dat u met uw gezin in Fatehabad woonde (gehoorverslag CGVS, p.4-5). Voorts vermeldt de fiche NBMV dat u nooit bij uw vader gewoond heeft en hij in Angurbagh verbleef samen met uw stiefbroer (fiche NBMV, p.3) terwijl u op het CGVS verklaart dat uw vader in Fatehabad verbleef tot aan zijn overlijden (gehoorverslag CGVS, p.20). Geconfronteerd met deze vaststellingen komt u niet verder dan het louter ontkennen van hetgeen u in de fiche NBMV liet noteren (gehoorverslag CGVS, p.22).

Voorts kan u geen spontane verklaringen afleggen over de laatste presidentsverkiezingen, evenmin kan u het zich herinneren dat hierover gesproken werd (gehoorverslag CGVS, p.9). Dit is bijzonder vreemd gezien de laatste presidentsverkiezingen dateren van 2014 en u volgens de resultaten van het medisch onderzoek naar uw leeftijd op dat ogenblik tussen 16 en 17 jaar moet zijn geweest. Zelfs van een persoon die verklaart ongeschoold te zijn kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen met betrekking tot dergelijke gebeurtenissen. Dit des te meer gezien de geladen sfeer die volgens informatie van het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, gepaard ging met de verkiezingen door de dreiging van de Taliban. Nog met betrekking tot de verkiezingen stelt u te denken dat men in Fatehabad niet kon gaan stemmen (gehoorverslag CGVS, p.18), terwijl uit de bij het administratieve dossier gevoegde informatie blijkt dat er op twee locaties kon gestemd worden in Fatehabad en dat er 1039 mensen stemden. Verder doet uw verklaring inzake de clinic in Fatehabad verdere vragen rijzen over uw vermeende herkomst. Zo ontkent u namelijk, in strijd met informatie van het Commissariaat-generaal, dat er een clinic aanwezig is in Fatehabad (gehoorverslag CGVS, p. 18).

Uw gebrek aan kennis inzake bekende personen uit uw regio doet bijkomende vragen rijzen. Zo slaagt u er niet in om, behoudens deze van enkele lokale dorpsouderen, een naam te noemen van een bekend persoon, actief in uw regio of daarbuiten (gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of u wat kan vertellen over Hadji Zahir geeft u te kennen dat u hier niets van weet (gehoorverslag CGVS, p.9.). Dit is vreemd, gezien Hadji Zahir, volgens informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, niet enkel een bekend en machtig policus is in Nangarhar maar tevens ook de zoon van gewezen vice-president Hadji Qadir en de neef van de vermoorde mujahedin strijder Abdul Haq. Uit informatie blijkt overigens dat Hadji Zahir een grote gezinswoning heeft in Surkhrod, een dorp dat u zelf spontaan aanhaalt bij uw wegbeschrijving naar Jalalabad (gehoorverslag CGVS, p.7) en u dus welbekend is.

Nog vreemder is uw erg beperkte kennis over de Taliban. Zo slaagt u er in namen te noemen van belangrijke of bekende Taliban noch bent u in staat om wat te vertellen over de opkomst van de Taliban (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 21). Voorts legt u enkel zeer vage verklaringen af over incidenten met de Taliban in uw regio. Gevraagd naar dergelijke gebeurtenissen in uw regio verklaart u zeer summier dat er in uw dorp werkers op het veld werden gedood en ontvoerd door de Taliban. Wanneer het CGVS u vervolgens vraagt wanneer dit incident plaats vond, slaagt u er niet in deze gebeurtenis te situeren in de tijd (gehoorverslag CGVS, p.8). Het feit dat u slechts één incident aanhaalt en slechts vaag kan aangeven was er precies gebeurd is overigens bijzonder vreemd gezien dergelijke incidenten een directe invloed hadden op uw persoonlijke veiligheidssituatie, des te meer omdat uw broer bij de veiligheidsdiensten werkte en u zelf ook gevisieerd werd door de Taliban. Tot slot dient nog te worden aangehaald dat u er niet in slaagt om de zomermaanden op te noemen, hetgeen de twijfel inzake uw vermeende afkomst nog bijkomend versterkt (gehoorverslag CGVS, p.19).

Na voorgaande vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw regio van herkomst, de omstandigheden waarin u in uw land van herkomst leefde en het netwerk waarover u er beschikte. Wanneer u, na de bevraging over uw regio door het Commissariaat-generaal, geconfronteerd wordt met de aanwezige onzekerheid over uw daadwerkelijke herkomst antwoordt u dat u er bent en vraagt u om vragen te stellen over uw dorp. Gezien de bovenstaande confrontatie

gebaseerd is op voorgaande grondige bevraging tijdens het interview kan uw antwoord en uw vraag geenszins uw geloofwaardigheid herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Surkhrod gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Surkhrod heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde document wijzigt voorgaande vaststellingen in geen geval. Dit gezien de bovenvermelde geconstateerde tegenstrijdigheden inzake uw taskara (zie supra) en gezien eveneens uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p.2). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met

de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en onder welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen en het feit dat u nog overleg pleegde met uw advocaat, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift zijn onwetendheid tracht te verklaren door te stellen dat hij analfabeet is en op zeer jonge leeftijd zijn dorp heeft verlaten, stelt de Raad dat verzoeker niet aantoonbaar dat analfabetisme of ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. Waar hij zijn onwetendheid omtrent de presidentsverkiezingen en de bekende personen in zijn dorp tracht te verklaren door te wijzen op zijn leeftijd en analfabetisme maakt hij dan ook niet aannemelijk dat beide aspecten van die aard zijn dat verzoeker niets heeft opgevangen van de presidentsverkiezingen noch van bekende personen in zijn regio. Verzoeker toont niet aan dat hij dermate jong was waardoor hij daaromtrent geen overtuigende verklaringen kan afleggen. Ook betreft dit geen schoolse kennis. Verzoeker nam deel aan het maatschappelijke leven waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij desbetreffend meer informatie kan geven.

Waar verzoeker aangeeft dat hem kwalijk wordt genomen dat hij niet op de hoogte is van wie de gouverneur is in zijn provincie en welke internationale groepen actief zijn stelt de Raad vast dat dit geen motieven van de bestreden beslissing uitmaken.

De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Surkgrod in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF